

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 52. De doctrina & instructione huius sanctæ. Et primum qualiter possit
cognosci & haberi certitudo quod Deus in animam veniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

Sed fuit vna abyssus omnino ineffabilis, & ostendit mihi quid est ipse, & qui viuunt in ipso, & qui non; & dixit mihi: In veritate dico tibi, quod non est alia via recta, nisi illa quæ sequitur mea vestigia, quia in via ista quæ est mea; nulla est omnino deceptio. Verbum autem istud in veritate & in magna claritate sæpe & in multis locutionibus dictum est mihi.

*Vera
via recta
ad falsum.*

Explicit multiplex eius
consolatio.

*Quinquagesimum secundum capitulum.
De doctrina & instructione huius
Sanctæ. Et primum qualiter possit
cognosci & haberi certitudo quod
Deus in animam veniat.*

SCIENDVM est igitur quod venit Deus in animam quandoque non vocatus, nec deprecatus, seu rogatus ab ipsa: & ponit in anima vnum ignem, vnum

Quomodo cognoscit, quia Deus sit in anima.

214 *Qualiter possit haberi certitudo*
amorem, vnam suauitatem alias
inconsuetam, in qua multum de-
lectatur, & gaudet, & credit,
quod hoc sit à Deo, ibi præsen-
tialiter operanti, tamen hoc non
est certum. Item cognoscit ani-
ma Deum esse in ea, quia quam-
uis non videat ipsum esse in ani-
ma, videt tamen gratiam suam
esse in anima, in qua multum de-
lectatur, & tamen adhuc non est
certum. Item cognoscit, quod
Deus venit ad eam, quia Deus
loquitur ei verba dulcissima: in
quibus verbis anima multum de-
lectatur, & sentit eum sentimen-
to valde delectabili: in quo sen-
timento anima valde delectatur.
Sed adhuc remanet aliquod du-
bium, quamuis sit paruum. Ad-
huc enim anima perfectè, nec
ex toto est certa si Deus est in a-
nima, quia tales locutiones etiã
cum sentimentis possunt fieri ab
alio spiritu. Remanet enim du-
bium sibi, & videtur mihi quod
hoc accidat, aut propter multam

quod Deus in animam veniat. 215

maliciam & defectum eius, aut propter Dei voluntatem, quia Deus non vult eam facere magis certam nec securam. Certificatur autem anima, quod Deus est intus in ea, quando sentit eum aliter, quàm consuevit, & sentit eum notabili & duplicato sentimento: & cum tanto amore & igne diuino quod aufertur ei omnis amor animæ & corporis, & loquitur, & cognoscit, & intelligit ea quæ nunquam audiuit ab aliquo mortali, & intelligit ea cum magno lumine, & est ei maxima pœna tacere illa, & si tacet; tacet propter zelū, ne displiceat amori, & non scandalizet: & propter humilitatem, quia non vult dicere ita altissima, ne notetur: Sicut & mihi accidit aliquādo, propter enim ardens desiderium salutis proximi aliqua dixi, & fui reprehensa, & dictum est mihi isto modo. Soror, redi ad scripturam diuinam & te non intelligimus. Item in isto senti-

Nota!

216 *Qualiter possit haberi certitudo*
mento quo anima certificatur,
quod Deus omnipotens est in
ea; datur animæ ita perfectè vel-
le, quod concordat in hoc tota
anima veraciter, & in omnibus
& omnimodè, & concordant
cum anima omnia membra cor-
poris, & fiunt vnum cum anima
veraciter, nec repugnant volun-
tati eius, & vult perfectè ea quæ
Dei sunt, quæ tamen ante vera-
citer non ex toto volebat. Et
istud velle datur per gratiam, in
quo cognoscit anima Deum om-
nipotentem esse in se, & dat ei
securitatem. Datur enim animæ
velle Deum, & quæ Dei sunt
veraciter ad similitudinem amo-
ris veracis, sicut deus dilexit nos,
& sentit anima, quod Deus im-
mensus est mixtus secum, & fe-
cit societatem cum ea.

Item quando venit altissimus
Deus ad animam rationalem,
quandoque datur ei, vt eum vi-
deat, & videt sine forma corpo-
rali in se, & videt eum clarius
quàm

quod Deus in animam veniat. 217

quàm possit homo mortalis, videre alium hominem mortalem: oculi enim animæ vident vnâ plenitudinem spiritualem, non corporalem, de qua non possum aliquid loqui, quia deficiunt verba, & imaginatio. In illo autem videre, delectatur anima delectatione ineffabili, & tunc anima ad nihil aliud respicit, nisi ad illud, est enim id quod replet animam in æstimabiliter. Et istud respicere & videre, quo sic videt Deum omnipotentem, nec aliud potest respicere, est ita profundû, quod doleo, quia nequeo aliquid manifestare, non enim est res tangibilis nec imaginibilis, sed est inæstimabilis. Adhuc cognoscit anima quod Deus est in ea sine dubio multis modis, de quib⁹ dicamus duos. Vnus est vna vnctio, quæ ita subito renouat animam, & omnia corporis membra reddit mansueta, & concordantia cum anima, quod non potest tangi, vel lædi ab aliquo, quo turbari

K

218 *Qualiter possit haberi certitudo*
possit anima in modico, & sentit,
& audit, quod loquitur ei Deus.
Et in ista tanta, & omnino ineffa-
bili vnctione intelligit anima
certissimè, & sine dubio, quod
Deus omnipotens est in ea: Illud
enim non posset facere aliquis
sanctus de paradiso, nec aliquis
Angelus de paradiso: Sed est hoc
tam ineffabile, quod multum do-
leo, quia non possum aliquid di-
cere in comparatione, & Deus
mihi parcat quia hoc non facio
libenter, quia ex toto corde li-
benter manifestarem aliquid de
bonitate eius, si possem, & ei pla-
ceret. Alius modus quo anima
rationalis cognoscit Deum om-
nipotentem esse intus in se, est
vna amplexatio, quam facit deus
animæ rationali, quia nunquam
pater, nec mater filium, nec ali-
qua persona alia cum tanto amo-
re amplexari potest aliam perso-
nam, sicut deus omnipotens am-
plexatur animam rationalem.
Cum tanto enim amore, Domi-

quod Deus animam veniat. 219
nus noster Iesus Christus indici-
biliter amplexatur, & stringit a-
nimam rationalem ad se, & cum
tanta dulcedine, & suauitate,
quod non credo, quod aliquis
homo de mundo possit dicere,
nec exprimere, nec credere ex-
pertus, & quāuis possit forsitan
aliquis credere aliquid, non ta-
men illo modo. Apportat enim
Iesus Christus in animā amorem
suauissimum, quo tota ardet in
Christo: & apportat secū vnum
lumen tam magnum, quo intel-
ligit tantam plenitudinem boni-
tatis Dei omnipotentis, quam
probat in se, quod multo plus in-
telligit, quā experiat in se:
& tūc affecuratur & certificatur,
quod Iesus Christus est in ea. Sed
nihil dicimus de omnibus istis
in comparatione ad ea quę sunt.
Tunc autem anima non habet
lachrymas, nec lætitiæ, nec dolo-
ris, nec alicuius alterius generis,
nec alterius status, multo enim
minor status est quando anima

220 *Qualiter possit haberi certitudo*
habet lachrymas lætitiæ. Item
apportat Deus secum in anima
tantam super plenitudinem læ-
titiæ, quod anima nescit plus pe-
tere, immo si duraret, hic habe-
ret vnam paradisum: & hæc læti-
tia resultat, & redundat in omni-
bus membris corporis, & omnis
iniuria, quæ infertur, vel dicitur,
habetur pro nihilo, & efficitur
dulcis: & propter talem altera-
tionem factam in corpore, ali-
quando non potui latere sociam
meam, neq; alios, quia aliquâdo
efficior, vt dixit mihi socia mea
resplendens & rota rubicunda,
& oculi mei lucentes ad modum
candelæ, aut pallida, quasi si fui-
sem mortua, secundum varietate-
tem visionum, & reuelationum.
Lætitiæ autem prædictæ non fi-
nitur per multos dies, & aliquas
lætitiæ habeo, quas nunquam
credo perdere in æternum: Sed
credo eas adimpleri & perfici, &
modo non sum sine ipsis in vita
mea. Vnde & quando venit ali-

quod Deus in animam veniat. 221
qua tristitia; statim recordans il-
larum lætitarum, nullo modo
conturbor. Tot autem alij modi
sunt, quibus cognoscit anima
quod Deus sit in ea; quod nullo
modo possem omnes dicere &
enarrare.

*Quinquagesimum tertium capitulum.
Qualiter anima spiritualiter hospita-
tatur & recipit Dominum intra se.*

IN omnibus prædictis modis
cognoscit anima Deum in se
venisse. Sed adhuc nihil diximus
quomodo hospitatur eum, & to-
tum quod diximus est valde mi-
nus quàm sit illud quando ani-
ma cognoscit, quod ipsa hospita-
ta est peregrinum. Tunc enim
quando anima est hospitata per-
eigrinum, venit in tantam cog-
nitionem bonitatis Dei infinitæ,
quod quandoque quando fui
reducta in me, cognoui certissi-
mè quod illi qui magis sentiunt
de Deo, minus præsumunt loqui.

K iij